

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI
ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POSDRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI
ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

Investește în oameni!

Economia socială în România Considerații generale privind conceptul și formele de economie socială

În România nu există în prezent o definiție legală, general aplicabilă, a conceptului de economie socială, deși acesta este menționat în diverse documente oficiale. De altfel, economia socială nu beneficiază de o definiție unică oficială nici la nivel european, deși de-a lungul timpului a fost definită fie prin enumerarea principiilor fundamentale care o guvernează, fie prin aceea a formelor ei specifice de organizare.

Astfel, una dintre definițiile cele mai cunoscute și mai larg acceptate este cea dată în 1990 de Consiliul valon de economie socială din Belgia: *economia socială se compune din activitățile economice desfășurate de societăți, mai ales cooperative, asociații de ajutor reciproc și alte asociații în care etica este în concordanță cu următoarele principii: scopul final este mai degrabă în serviciul membrilor sau al colectivității decât al profitului, autonomia gestiunii, procesul de decizie democratică, prioritatea acordată, în procesul de distribuție a veniturilor, persoanelor și muncii față de capital¹.*

O altă definiție cunoscută la nivel european este cea a Centrului Internațional de Cercetare și Informare asupra Economiei Publice, Sociale și Cooperativelor (CIRIEC): *ansamblul de întreprinderi private organizate formal, cu autonomie de decizie și bazate pe libertatea de asociere, înființate pentru a răspunde nevoilor propriilor membri prin intermediul pieței, prin producerea de bunuri și furnizarea de servicii, asigurări și finanțare, în care procesul decizional și orice distribuție a profitului sau excedentelor între membri nu sunt direct legate de aportul de capital sau de cotizațiile plătite de aceștia, fiecare dintre ei dispunând de câte un vot. Conform aceleiași surse, economia socială „include de asemenea organizațiile private organizate formal, cu autonomie de decizie și bazate pe libertatea de asociere, care prestează servicii necomerciale pentru gospodării și ale căror excedente, dacă există, nu pot fi înșușite de agenții economici care le înființează, controlează sau finanțează”².*

În 2002 rețeaua CEP-CMAF elaborează *Carta principiilor economiei sociale*, care include principiile fundamentale ale economiei sociale:

- prioritatea acordată individului și obiectivelor sociale și nu capitalului;
- caracterul privat al entităților;
- asocierea voluntară și deschisă;
- controlul democratic al membrilor;
- îmbinarea intereselor membrilor/ utilizatorilor și/ sau a interesului general;

¹ http://www.encyclopedie-enligne.com/e/ec/economie_sociale.html

² *** „The Social Economy in the European Union”, CIRIEC, 2007, p. 20

Proiectul „Economia socială – model inovator pentru promovarea incluziunii active a persoanelor defavorizate”, cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007 - 2013, este implementat de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, prin Compartimentul de Incluziune Socială, în parteneriat cu ENSIE – Rețeaua europeană de întreprinderi de inserție socială (Belgia), Bernard Brunhes International (Franța), Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, Integra România - Oradea, Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului - Sector 1 București, Direcția de Asistență Socială Comunitară Timișoara și Primăria Piatra Neamț, în perioada noiembrie 2008 – octombrie 2011.

- apărarea și aplicarea principiului solidarității și responsabilității;
- gestiunea autonomă și independența față de autoritățile publice;
- folosirea majorității excedentelor pentru atingerea obiectivelor de dezvoltare durabilă și prestarea unor servicii de interes pentru membri sau de interes general.

Conform *Cartei*, economia socială cuprinde două subsectoare: cel comercial (de afaceri) și cel necomercial; obiectivele economiei sociale sunt ocuparea forței de muncă, dezvoltarea serviciilor sociale și consolidarea coeziunii sociale. Se arată că economia socială se încadrează în orientările majore ale politicii publice – atât în cele sociale, de incluziune socială și de inserție pe piața forței de muncă, cât și în cele de dezvoltare locală și creare de locuri de muncă.

Același document ne prezintă și trăsăturile comune tuturor organizațiilor economiei sociale:

1. sunt organizații ale celor care desfășoară o activitate al cărei scop principal este satisfacerea nevoilor persoanelor, și nu remunerarea investitorilor/asociaților;
2. sunt private, cu alte cuvinte, nu fac parte din sau nu sunt controlate de sectorul public;
3. au o formă de organizare, adică au, în general, personalitate juridică;
4. au autonomie decizională, ceea ce înseamnă că au deplina capacitate de a-și alege și revoca organele de conducere, precum și de a-și controla și organiza toate activitățile;
5. se bucură de libertate de asociere, cu alte cuvinte, asocierea la acestea nu este obligatorie;
6. orice distribuție a profiturilor sau excedentelor între membrii utilizatori, în cazul în care are loc, nu este proporțională cu aportul de capital sau cu cotizațiile plătite de membri, ci cu activitățile sau tranzacțiile acestora în cadrul organizației;
7. desfășoară o activitate economică în sine, pentru a satisface nevoile unor persoane, gospodării sau familii; din acest motiv, organizațiile economiei sociale sunt considerate *organizații ale oamenilor, nu ale capitalului*; acestea lucrează cu capitalul și alte resurse decât cele monetare, dar *nu în favoarea capitalului*;
8. sunt organizații democratice; cu excepția unor organizații voluntare care prestează servicii necomerciale, organizațiile de nivel primar sau de prim rang din economia socială aplică principiul „o persoană, un vot” în procesele lor decizionale, indiferent de aportul de capital sau cotizațiile plătite de membri; organizațiile de la alte niveluri sunt, de asemenea, structurate democratic; membrii dețin controlul majoritar sau exclusiv în procesul decizional al organizației.

Economia socială reprezintă așadar ansamblul activităților cu caracter social și economic desfășurate de acele entități care respectă cumulativ următoarele principii:

- a) prioritate acordată persoanei față de creșterea profitului;
- b) asociere liberă și deschisă;
- c) drept egal de vot al membrilor, independent de aportul de capital sau de valoarea cotizațiilor;
- d) autonomie decizională, prin capacitatea deplină de alegere sau, după caz, numire și revocare a organelor de conducere, de punere în executare și de control al propriilor activități;

- e) organizare de sine-stătătoare, prin calitatea de persoană juridică de sine-stătătoare;
- f) independența față de domeniul public, prin calitatea de persoane juridice de drept privat;
- g) în cazul distribuirii profitului către membri, realizarea acesteia proporțional cu activitatea lor în cadrul organizației, și nu cu aportul de capital sau valoarea cotizațiilor.

În ceea ce privește formele de organizare a economiei sociale, în statele membre sunt reglementate și funcționează cu respectarea principiilor europene forme clasice: fundații și asociații fără scop patrimonial, societăți cooperative, case de ajutor reciproc, dar și forme specifice de organizare și funcționare, deosebit de relevante pentru atingerea de obiective specifice economiei sociale. Așa sunt de pildă cooperativele sociale în Italia, care sunt acele cooperative care acordă prioritate grupurilor vulnerabile (acestea pot furniza (a) servicii socio-medicale acordate direct; (b) activități de producție/ servicii care au ca scop inserția socio-profesională a grupurilor vulnerabile, în acest caz trebuind să aibă min. 30% din angajați provenind din grupuri vulnerabile) sau societățile comerciale cu obiective sociale din Suedia (agenții economici pot opta să desfășoare, pe lângă activități care au ca scop final obținerea de profit, și obiective sociale; dintre acestea, cele dezvoltate de persoane din grupuri vulnerabile beneficiază, de asemenea, de facilități suplimentare, ca în cazul concesiunii de servicii).

Pentru persoanele juridice care respectă principiile caracteristice economiei sociale se folosește, pe scară largă la nivel european, denumirea de *întreprinderi de economie socială* – termen nereglementat încă în România, dar larg folosit și în țara noastră.

Întreprinderile de economie socială nu trebuie însă confundate cu *întreprinderile sociale* – nedefinite încă legal, nici ele, în România, deși termenul cunoaște la rândul lui o utilizare tot mai răspândită. Noțiunea de *întreprinderi sociale* nu cunoaște o definiție generală nici la nivel european, dar o descriere larg acceptată la acest nivel este aceea că întreprinderile sociale sunt structurile care urmăresc îndeplinirea unor obiective sociale prin realizarea unor activități economice – ceea ce ilustrează principiul economiei sociale cu privire la dublul caracter al activităților specifice, economică și social, dar nu implică și restul principiilor economiei sociale. Astfel, putem întâlni în sfera întreprinderilor sociale organizații nonprofit de drept public, departamente sau secțiuni socio-economice fără personalitate juridică ale unor autorități publice sau structuri private etc., care nu pot însă fi considerate și întreprinderi de economie socială, pentru că nu respectă cumulativ toate principiile specifice (în primul caz, cel referitor la apartenența la sfera dreptului privat, iar în al doilea – cel privind personalitatea juridică de sine-stătătoare).

Astfel, se observă că există structuri cu scop socio-economic care se pot înscrie în ambele categorii, putând fi considerate atât întreprinderi sociale, cât și întreprinderi de economie socială, dar și structuri care fac parte doar din categoria întreprinderilor sociale, fără a îndeplini însă toate criteriile specifice economiei sociale.

Cele două categorii – întreprinderile sociale și cele de economie socială – trebuie înțelese distinct una față de cealaltă, chiar dacă ele se pot suprapune sau sunt chiar confundate adeseori.

În ceea ce privește întreprinderile de economie socială, trebuie subliniat că ele cuprind structuri cu activitate socială în sens larg, acela legat de raporturile oamenilor în societate, indiferent dacă persoanele respective fac sau nu parte din categoria grupurilor

vulnerabile sau defavorizate.

Astfel, se observă că în sfera economiei sociale se întâlnesc atât structuri care lucrează cu și pentru persoane sau grupuri vulnerabile – cum sunt, de exemplu, asociațiile și fundațiile care urmăresc îmbunătățirea condițiilor de viață ale grupurilor defavorizate, cât și structuri care desfășoară activități care nu au legătură directă cu asemenea grupuri, manifestându-și însă latura socială prin caracterul colectiv, democratic al modului de funcționare – cum sunt, de exemplu, casele de ajutor reciproc ale salariaților.

Context național

România se înscrie în tendințele europene de dezvoltare a sectorului economiei sociale din ultimii 20 de ani, manifestând preocupări din ce în ce mai consistente față de acest tip de economie, situat între sectorul privat și cel public. Ca și la nivel european, și în România rolul formelor de economie socială capătă o importanță tot mai accentuată în rezolvarea problemelor economice și sociale, furnizând o gamă de activități, produse și servicii care nu pot fi acoperite de cele două sectoare, public și privat. Prin documentele programatice recente, România își asumă să dezvolte în continuare economia socială ca pe un mecanism important de generare de locuri de muncă de bună calitate, folosind astfel experiența acumulată în domeniu la nivel european – în 2005, la nivelul celor 25 de state membre, economia socială asigura echivalentul a 4% din PIB și angrena peste 11 milioane de persoane, reprezentând 6,7%³ din totalul forței de muncă angajate la acel moment⁴.

Raportul comun privind protecția socială și incluziunea socială pentru 2009 subliniază importanța „*srijinirii ofertelor de locuri de muncă pentru persoanele cele mai vulnerabile, inclusiv în economia socială*”⁵. Ca prioritate strategică asumată de România, dezvoltarea economiei sociale este menită să asigure în mod prioritar creșterea nivelului de ocupare pentru persoanele vulnerabile⁶, iar evoluția recentă a politicii sociale naționale a adus în lumină importanța soluțiilor alternative inovatoare pentru nevoile grupurilor vulnerabile, în special cu scopul reducerii excluziunii sociale multiple. Strategia de promovare a incluziunii sociale, inclusă în Raportul național strategic privind protecția socială și incluziunea socială (2008 – 2010) include ca obiectiv prioritar – nr. 2 – „*creșterea gradului de ocupare a persoanelor defavorizate*”, care precizează că dezvoltarea sectorului privind economia socială poate fi un prim pas, oferind „*răspunsuri la nevoile identificate ale societății românești*”⁷.

De asemenea, Hotărârea Guvernului nr. 829/2002 privind aprobarea Planului național anti-sărăcie și promovare a incluziunii sociale (PNAinc), cu modificările și completările ulterioare, definește obiective strategice pe termen mediu-lung (2002-2012)⁸, economia socială fiind menționată ca unul dintre principiile ce vizează construirea unei

³ *** „*The Social Economy in the European Union*”, CIRIEC, 2007, pp. 2, 7,

⁴ <http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/promoting-entrepreneurship/social-economy>

⁵ *** MMFPS, „*Raportul comun privind protecția socială și incluziunea socială pentru 2009*”, 2009,

⁶ Idem, p. 3

⁷ *** MMFPS, „*Raportul Național Strategic privind Protecția Socială și Incluziunea Socială 2008- 2010*”, 2008, p. 23

⁸ HG 829/ 2002 privind aprobarea PNAinc, Secțiunea I „*Planul global de prevenire/ absorbție a sărăciei și promovare a incluziunii sociale*”, cap. II, pct. 13

societăți incluzive.

Economia socială este sprijinită financiar, din perspectiva sa de instrument de incluziune socială, ca domeniu major de intervenție al Programului Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013.

De asemenea, în septembrie 2008, prin Raportul Național Strategic privind Protecția Socială și Incluziunea Socială (RNS PSIS), Guvernul român definește principalele elemente menite să contribuie la consolidarea economiei sociale: identificarea direcțiilor principale de dezvoltare a legislației românești privind economia socială, încurajarea inițiativelor în domeniu și sprijinirea acestora prin înființarea de centre de resurse, formarea de specialiști în domenii relevante pentru economia socială, promovarea la nivel național a conceptului și a exemplelor de bună practică – linii de acțiune care își dovedesc în continuare oportunitatea.

Forme de organizare a economiei sociale în România

Pornind de la principiile general acceptate la nivel european, precum și pe baza comparației cu formele de organizare considerate în alte state europene ca fiind specifice economiei sociale, în România se pot identifica următoarele categorii de persoane juridice specifice economiei sociale:

- a) asociațiile și fundațiile fără scop patrimonial care sunt înființate și funcționează în baza Ordonanței nr. 26 din 2000, cu modificările și completările ulterioare;
- b) societățile cooperative de gradul 1 care sunt înființate și funcționează în baza Legii nr. 1 din 2005, cu modificările și completările ulterioare; conform legii, acestea pot fi:
 - a. societăți cooperative meșteșugărești;
 - b. societăți cooperative de consum;
 - c. societăți cooperative de valorificare;
 - d. societăți cooperative agricole; beneficiază și de legislație specială, fiind reglementate de Legea 566/2004 a cooperăției agricole, cu modificările și completările ulterioare;
 - e. societăți cooperative de locuințe;
 - f. societăți cooperative pescărești;
 - g. societăți cooperative de transporturi;
 - h. societăți cooperative forestiere;
 - i. societăți cooperative de alte forme;
- c) cooperativele de credit care sunt înființate și funcționează în baza Ordonanței de urgență nr. 99 din 2006, cu modificările și completările ulterioare;
- d) casele de ajutor reciproc ale salariaților, care sunt înființate și funcționează în baza Legii 122 din 1996, cu modificările și completările ulterioare, respectiv casele de ajutor reciproc ale pensionarilor care sunt înființate și funcționează în baza Legii 540

din 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Toate aceste forme respectă cumulativ principiile enunțate la nivel european, cu unele excepții unanim acceptate. Este vorba despre fundații, care fac excepție de la principiile privind asocierea liberă și voluntară și procesul democratic de vot (nefiind bazate pe membri aderanți, nu li se pot aplica aceste principii), și despre societățile cooperative, care, conform inclusiv Statului european al cooperativelor, își pot distribui profitul și în mod direct proporțional cu aportul de capital al membrilor.

Înafara acestor categorii, se întâlnesc în anumite acte normative în vigoare⁹ și referiri la așa-numitele *întreprinderi sociale*, dar care nu au o definiție legală în România, neputând așadar să fie luate în considerare.

Formele de organizare menționate se pot asocia, la rândul lor, pentru susținerea și promovarea propriilor interese, în cadrul unor structuri de reprezentare cum ar fi uniunile, federațiile, societățile cooperative de gradul 2¹⁰ etc. – așa cum sunt, de exemplu, Uniunea Națională a Cooperăției Meșteșugărești (UCECOM), Uniunea Națională a Cooperăției de Consum (CENTROCOOP), Banca Centrală Cooperatistă CREDITCOOP, Liga Națională a Organizațiilor cu Personal Handicapat din Cooperăția Meșteșugărească (LNOPHCM), Uniunea Națională a Caselor de Ajutor Reciproc ale Salariaților din România (UNCARSR) sau Federația Națională „Omenia” a Caselor de Ajutor Reciproc ale Pensionarilor din România. Aceste structuri însă nu reprezintă forme specifice de economie socială, ci doar forme de organizare care prezintă relevanță pentru acest sector, ele neavând ca scop activități cu caracter social și economic, ci reprezentarea intereselor unor structuri care au obiective socio-economice.

Legislația românească reglementează și alte forme pe care le pot îmbrăca uneori aceste forme de organizare specifice: unitățile protejate autorizate sau instituțiile financiare nebancare.

Diferența dintre formele de organizare specifice economiei sociale (organizații nonprofit, case de ajutor reciproc, cooperative de credit, societăți cooperative de gradul 1) și unități protejate autorizate, respectiv instituții financiare nebancare, constă în faptul că, în cazul primei categorii, condițiile legale prevăzute pentru înființarea și funcționarea oricăreia dintre formele specifice de organizare garantează respectarea tuturor principiilor europene, în timp ce, conform prevederilor legale pentru încadrarea unei persoane juridice în categoria unităților protejate autorizate sau instituțiilor financiare nebancare, acestea cuprind și structuri care nu respectă toate caracteristicile economiei sociale. Astfel, de pildă, simpla încadrare a unei persoane juridice în categoria asociațiilor nonprofit implică includerea acesteia în sfera economiei sociale, deoarece condițiile legale aplicabile acestei categorii de organizații nonprofit cuprind, practic, toate caracteristicile economiei sociale.

⁹ HG 1175/ 2005 privind aprobarea Strategiei naționale pentru protecția, integrarea și incluziunea socială a persoanelor cu handicap în perioada 2006 – 2013, cap. 6, secțiunea 3.2, pct. f menționează întreprinderile sociale ca exemplu de „*noi modalități de organizare a activităților lucrative pentru persoanele cu handicap*”, care să fie dezvoltate în România până în 2013. Ordinul comun al ministrului muncii, familiei și egalității de șanse și al ministrului economiei și finanțelor 254/ 1169/ 2008 privind aprobarea Documentului Cadru de Implementare a menționează întreprinderile sociale ca exemple de structuri specifice ES.

¹⁰ Persoană juridică constituită din societăți cooperative de gradul 1, în majoritate, și alte persoane fizice sau juridice, în scopul integrării pe orizontală sau pe verticală a activității economice desfășurate de acestea, și înregistrată în conformitate cu prevederile prezentei legi

Propuneri pentru dezvoltarea economiei sociale în România (în lucru) – Abordarea strategică a economiei sociale în România 2011-2016

Se bazează pe faptul că economia socială:

- contribuie la dezvoltarea unei viziuni de ansamblu asupra interesului general și a dezvoltării durabile,
- promovează și contribuie la dezvoltarea participării democratice, a cetățeniei active, a autodeterminării și a incluziunii sociale, respectiv a incluziunii active,
- contribuie la creșterea calitativă și cantitativă a ocupării prin:
 - o crearea de locuri de muncă pe termen lung
 - fie în cadrul formelor de organizare a economiei sociale,
 - fie prin sprijinirea de către acestea a unor activități care pot genera sau care asigură locuri de muncă;
 - o dezvoltarea unor structuri de inserție care acompaniază persoanele aparținând grupurilor vulnerabile pe termen scurt sau mediu pentru integrare treptată pe piața muncii, în economia clasică, prin
 - dezvoltarea unor programe eficiente de ocupare dedicate persoanelor vulnerabile,
 - creșterea și susținerea creării de locuri de muncă adaptate nevoilor specifice ale acestora și
 - promovarea cu prioritate a unor activități care pot genera sau asigura locuri de muncă pentru aceste persoane, activități care vizează în mod prioritar ocuparea cât mai multor persoane aparținând acestor grupuri, și nu profitabilitate pe termen scurt,
- încurajează creșterea numărului persoanelor care sunt nu numai consumatori, ci și producători de bunuri sau furnizori de servicii, contribuind astfel la creșterea produsului intern brut,
- contribuie la susținerea și dezvoltarea spiritului antreprenorial,
- încurajează și contribuie la dezvoltarea unor programe locale sau comunitare complexe, putând oferi răspunsuri adaptate nevoilor locale specifice, inclusiv prin
 - o identificarea corectă a acestor nevoi, mai ales cu privire la grupurile vulnerabile,
 - o dezvoltarea unor mecanisme eficiente de producție la nivel local,
 - o dezvoltarea de mecanisme eficiente de desfacere a produselor locale (creșterea accesului consumatorilor la piețe diversificate), contribuind în acest mod și la creșterea varietății de opțiuni ale consumatorilor,
 - o dezvoltarea de forme de microcreditare, de ajutor reciproc etc.,
- contribuie la dezvoltarea și funcționarea eficientă a unor tipuri de servicii sociale în vederea reducerii vulnerabilității,
- contribuie la reducerea discriminării și a percepțiilor negative privind anumite grupuri sociale, inclusiv prin evidențierea faptului că acestea nu reprezintă probleme, ci resurse pentru societate,
- sprijină și promovează diversitatea domeniilor și formelor de calificare, formare inițială și formare continuă, cu impact inclusiv asupra dezvoltării varietății de ocupații din România, în concordanță cu tendințele europene de dezvoltare în domeniu,
- contribuie la diversificarea surselor de auto-susținere pentru structuri din domeniul social, cum sunt, de exemplu, organizațiile nonprofit sau societățile cooperatiste, și pentru beneficiarii acestora,
- contribuie la creșterea capacității de autofinanțare a unor categorii variate de

- persoane fizice sau juridice, prin diversificarea opțiunilor financiare flexibile dedicate acestora,
- contribuie la creșterea economică sustenabilă.

Propuneri pentru dezvoltarea economiei sociale în România (în lucru) –

Acțiuni pentru perioada 2011-2016

- 1. Dezvoltarea unui cadru legal funcțional dedicat economiei sociale**, prin
 - 1.1. Definierea legală a economiei sociale, cu reflectarea corectă a principiilor general acceptate la nivel european
 - 1.2. Reglementarea formelor de organizare a economiei sociale:
 - 1.2.1. recunoașterea formelor existente
 - 1.2.2. introducerea de forme noi (de ex., întreprinderi sociale, întreprinderi de inserție)
 - 1.3. Definierea structurilor publice cu competențe în domeniul economiei sociale, respectiv definierea atribuțiilor acestora în domeniu
 - 1.4. Reglementarea mecanismelor de funcționare, sprijin și încurajare a economiei sociale
- 2. Dezvoltarea resurselor umane din domeniul economiei sociale**, prin
 - 2.1. Definierea antreprenoriatului în economia socială
 - 2.2. Formarea de resurse umane calificate în ocupații specifice/ relevante pentru economia socială
 - 2.3. Completarea Clasificării ocupațiilor din România cu ocupații specifice economiei sociale, respectiv dezvoltarea/ completarea standardelor ocupaționale pentru cele existente deja, în sprijinul promovării economiei sociale
 - 2.4. Dezvoltarea de cursuri în cadrul învățământului superior în domeniul economiei sociale
 - 2.5. Încurajarea schimburilor de experiență naționale și internaționale
 - 2.6. Dezvoltarea cunoștințelor și experienței de specialitate ale resurselor umane responsabile cu administrarea fondurilor publice și private dedicate economiei sociale
- 3. Crearea unor instrumente concrete de sprijinire și dezvoltare a economiei sociale**, prin
 - 3.1. Dezvoltarea de centre de resurse la nivel local, regional și național în domeniul economiei sociale:
 - 3.1.1. Recunoașterea centrelor existente
 - 3.1.2. Înființarea de centre de resurse noi
 - 3.1.3. Sprijinirea și promovarea parteneriatului și lucrului în rețea între centrele de resurse
 - 3.2. Reflectarea nevoilor privind dezvoltarea economiei sociale în Planul Național de Dezvoltare, respectiv în Cadrul Național Strategic de Referință pentru perioada 2014-2020, în vederea alocării de fonduri structurale pentru următoarea perioadă de programare
 - 3.3. Crearea de structuri care să asigure comunicarea interinstituțională în vederea promovării unitare a principiilor economiei sociale în toate domeniile de activitate relevante, la nivel strategic național
- 4. Promovarea economiei sociale la nivel național, regional și local**, prin
 - 4.1. Elaborare și distribuire de materiale informative dedicate (a) formelor de organizare a economiei sociale și (b) potențialilor beneficiari finali, persoane fizice, ai activităților de economie socială
 - 4.2. Organizare de campanii, târguri, conferințe și orice alte evenimente dedicate

- economiei sociale
- 4.3. Identificarea, promovarea și multiplicarea exemplurilor relevante de bună practică din România și din UE
- 4.4. Asigurarea funcționării unui site dedicat economiei sociale în România
- 5. **Crearea unor mecanisme eficiente de sprijinire a formelor și activităților de economie socială**, prin
 - 5.1. Introducerea/ extinderea de facilități fiscale pentru formele de organizare a economiei sociale
 - 5.2. Introducerea/ extinderea altor mecanisme de sprijin pentru formele de organizare a economiei sociale
- 6. **Asigurarea funcționării unui sistem de colectare a informațiilor privind activitățile de economie socială**, prin
 - 6.1. Identificarea detaliată a informațiilor necesare monitorizării și evaluării evoluției economiei sociale în România
 - 6.2. Asigurarea comunicării interinstituționale necesare centralizării datelor relevante
 - 6.3. Asigurarea unui sistem centralizat de colectare a tuturor informațiilor necesare monitorizării evoluției economiei sociale la nivel național

Pentru clarificări, comentarii și recomandări privind informațiile din acest material, contactați-ne la ioana.derscanu@bbi.ro.

Vă mulțumim!